

efter flertallets opfattelse ville skulle ske skriftligt – og herefter meddele parten beslutningen om iværksættelse af tvangsindgreb, hvilket flertallet også finder burde ske i skriftlig form.

Kommissionens flertal foreslår i stedet en bestemmelse om, at myndigheden senest 14 dage forud for gennemførelsen af en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb skriftligt skal underrette parten herom, og at parten inden for en nærmere fastsat frist kan fremsætte indsigelse mod den truffe beslutning. Fremkommer der ikke sådanne indsigelser, er beslutningen endelig, uden at myndigheden i den forbindelse skal give parten nogen ny meddelelse. Fremkommer der indsigelser, og ønsker myndigheden herefter at fastholde beslutningen, skal dette inden eller senest samtidig med gennemførelsen af tvangsindgrebet begrundes skriftligt over for parten.

Flertallet henviser i den forbindelse til, at de berørte borgeres og virksomheders behov for at blive orienteret om et påtænkt tvangsindgreb og om muligheden for at komme med indsigelser herimod vil kunne tilgodeses på tilstrækkelig vis ved forud for gennemførelsen af en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb at underrette parten herom. Det anføres endvidere, at en sådan model - i sammenligning med en partshøringspligt svarende til, hvad der følger af forvaltningsloven - vil være ressourcebesparende for myndighederne, uden at de berørte borgeres og virksomheders retssikkerhed forringes.

Kommissionens flertal foreslår, at den forudgående underretning skal indeholde oplysninger om tid og sted for indgrebet, retten til at lade sig repræsentere eller bistå af andre efter forvaltningslovens § 8, hovedformålet med indgrebet og det faktiske og retlige grundlag for indgrebet, jf. forvaltningslovens § 24. Flertallet anfører, at sådanne oplysninger i væsentligt omfang vil kunne imødegå de betænkeligheder om manglende retssikkerhed mv. på området, som der har været givet udtryk for i den offentlige debat, og der vil samtidig være tale om en ordning, der ikke pålægger myndighederne urimelige administrative byrder.

Med hensyn til den foreslåede pligt til at angive det faktiske grundlag for tvangsindgrebet peger kommissionens flertal på, at der i arbejdsmiljølovens § 79, stk. 2, og i stærkstrømslovens § 22, stk. 2, findes regler om, at der i forbindelse med et tilsynsbesøg ikke må gives oplysning om, at tilsynsbesøget foretages som følge af en klage. Kommissionens flertal foreslår, at disse bestemmelser skal gå forud for den foreslåede bestemmelse om angivelse af det faktiske grundlag for et tvangsindgreb. Flertallet henviser i den forbindelse bl.a. til, at der på de pågældende områder gør sig sær-

lige forhold gældende, hvorefter en arbejdstager mv. har behov for den beskyttelse, som bestemmelserne i arbejdsmiljøloven og stærkstrømsloven er udtryk for.

Der henvises nærmere til side 123ff i betænkningen.

Kommissionens flertal foreslår endvidere, at de foreslåede regler om forudgående underretning skal kunne fraviges helt eller delvist, hvis (1) øjemedet med tvangsindgrebets gennemførelse ville føjespildes, hvis forudgående underretning skulle gives, (2) hensynet til parten selv taler for det, eller partens rettigheder findes at burde vige for afgørende hensyn til andre private eller offentlige interesser, (3) det er nødvendigt af hensyn til rigets udenrigspolitiske eller udenrigsøkonomiske interesser, herunder forholdet til EU, (4) øjeblikkelig gennemførelse af tvangsindgrebet efter forholdets særlige karakter er påkrævet, eller (5) forudgående underretning viser sig umulig eller er uforholdsmæssig vanskelig.

Flertallet forudsætter i den forbindelse, at fravigelse alene kan ske i det omfang, som kan begrundes i de nævnte hensyn.

Der henvises til betænkningens side 126ff.

Forvaltningsloven indeholder i § 21 en særlig bestemmelse om partens ret til at kræve afgørelse af en sag udsat med henblik på at freikomme med en udtalelse. Kommissionens flertal finder ikke, at denne bestemmelse bør finde anvendelse i denne sammenhæng, og fremhæver hensynet til, at myndighedernes planlægning af kontrolbesøg mv. kan foregå inden for rimelige og hensigtsmæssige rammer og ikke i unødigt omfang vanskeliggøres af begæringer om udsættelse. Endvidere henviser flertallet til, at de berørte borgere og virksomheder i kraft af den foreslåede regel om forudgående underretning, som er beskrevet ovenfor, er sikret adgang til at afgive udtalelse til sagen, inden beslutningen om iværksættelse af et tvangsindgreb gennemføres.

Der henvises til side 129 i betænkningen.

3.3.9.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er af de grunde, der er anført af kommissionens flertal, enig med flertallet i, at forvaltningslovens bestemmelser om partshøring ikke bør overføres til det omhandlede område.

Justitsministeriet kan tilslutte sig flertallets forslag om, at der i stedet indføres en bestemmelse om, at myndigheden senest 14 dage forud for gennemførelsen af en beslutning om iværksættelse af et tvangsindgreb skriftligt skal underrette parten herom, og at parten inden for en nærmere fastsat frist kan fremsætte indsigelse mod den truffe beslutning.